

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 345/2019
05.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Божидара Вујичића, чланова већа, са саветником суда Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући о захтеву Коморе медицинских сестара и здравствених техничара Србије из ..., поднетом преко пуномоћника Вука Вуковића, адвоката из ... - ..., ... бр. ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда I-4 У 6031/16 од 12.06.2019. године, са АА из ...,, као противном странком, у предмету обнављања лиценце, у нејавној седници већа, одржаној дана 05.12.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДА СЕ** пресуда Управног суда I-4 У 6031/16 од 12.06.2019. године и предмет враћа Управном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Побијаном пресудом уважена је тужба АА из, поништено је решење Коморе медицинских сестара и здравствених техничара Србије број ...-.../... од 05.10.2015. године и предмет је враћен надлежном органу на поновно одлучивање. Оспореним решењем одбијен је захтев тужиле, уписане у Именик Коморе медицинских сестара и здравствених техничара Србије као виши санитарни техничар са ИД бројем ..., за обнављање лиценце издате 15.10.2008. године, која важи до 15.10.2015. године. Истим решењем привремено је одузета наведена лиценца до њеног обнављања, под условима прописаним Законом о здравственој заштити и обавезана је тужилца да у року од осам дана од дана пријема решења врати Комори раније издату лиценцу.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, понетом због повреде правила поступка и повреде закона и подзаконског акта, подносилац истиче да је Управни суд пресуду донео без одржавања усмене расправе, при чему није дао ваљане разлоге за њено неодржавање, иако је тужилца у тужби предлагала саслушање више сведока на више околности, између осталих, и прикупљених бодова. Сматра да су разлози образложења пресуде противречни, како самом образложењу, тако и изреци побијане пресуде, при чему су и неразумљиви. Указује на то да је тужилца била дужна да уз тужбу достави доказ да је правовремено доставила доказ о спроведеном поступку континуиране едукације или доказ о положеном лиценцном испиту, односно доказ о

стручној оспособљености за наставак рада у својој струци, доказ да је континуирано прикупљала бодове и присуствовала и похађала различите врсте континуиране едукације, те да је укупан број од 140 бодова прикупила из више различитих програма континуиране едукације, што није учинила, а бодове је прикупљала након истека лиценцног периода. Наводи да је тужба неблаговремена, јер је поднета након истека рока од 30 дана од дана пријема оспореног решења. Предлаже да Врховни касациони суд побијану пресуду укине или преиначи.

Противна странка није дала одговор на захтев, који јој је, према повратници у списима, уредно достављен.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Управни суд је у образложењу побијане пресуде констатовао да је након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. ст. 2. и 3. Закона о управним споровима, нашао да је тужба основана. У образложењу се такође наводи да, како у списима предмета које је тужени орган доставио уз одговор на тужбу нема захтева тужиље број од 27.01.2016. године о коме је одлучено оспореним решењем, нити се у списима предмета налази доказ на основу кога је тужени донео одлуку у штампаном облику, имајући у виду да се у конкретном случају ради о увиду у електронску базу података, Управни суд није могао да испита правилност оспореног решења, односно да ли је у спроведеном поступку по захтеву тужиље поступано по правилима поступка, да ли је чињенично стање правилно и потпуно утврђено и материјално право правилно примењено. Стога је суд нашао да је тужени орган учинио повреду правила поступка из одредбе члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, јер разлози дати у образложењу и стање у списима не упућују на одлуку дату у диспозитиву решења.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је Управни суд побијаном пресудом повредио правила поступка која су била од утицаја на решење ствари.

Управни суд наводи да је побијану пресуду донео на основу списка предмета које је тужени орган доставио уз одговор на тужбу, без одржавања расправе јер за то нису постојали разлози прописани одредбом члана 33. став 2. Закона о управним споровима. Међутим, из предмета Управног суда произлази да уз одговор на тужбу тужени није доставио списе предмета, већ само извештај о уручењу оспореног решења тужиљи дана 10.03.2016. године истичући да је тужба неблаговремена. Након поновног захтева за достављање списка, тужени орган је поднеском од 20.01.2017. године обавестио Управни суд да не поседује друге списе у вези са овим предметом осим извештаја о уручењу побијаног решења тужиљи и одговора руководиоца стручне службе туженог

на питање које је поставила стручна служба Огранка Ужице у вези са захтевом тужиље за обнављање лиценце.

Управни суд у побијаној пресуди није оценио истакнути приговор туженог о неблаговремености тужбе, већ је тужбу уважио без одржавања усмене расправе констатујући да у списима предмета које је тужени доставио уз тужбу нема захтева тужиље о коме је одлучено оспореним решењем, нити доказа на основу кога је тужени донео одлуку.

По оцени Врховног касационог суда, Управни суд је повредио правила поступка када је доносећи побијану пресуду поступао као да му је тужени орган доставио непотпуне списе предмета. Извештај о достављању оспореног решења тужили, овде противној странци, и мишљење руководиоца стручне службе туженог, овде подносиоца захтева, не могу се сматрати списима предмета туженог органа о предмету управног спора у смислу члана 30. став 3. Закона о управним споровима. Последице недостављања списка од стране туженог органа је овлашћење суда да реши спор без списка, при чему ће сам утврдити чињенично стање на расправи.

Одредбом члана 34. став 1. Закона о управним споровима прописано је да ће веће суда увек одржати расправу због сложености предмета спора или ради бољег разјашњења стања ствари, као и у случају из члана 30. став 3. Закона, којим је прописано да ако тужени после другог захтева не достави списе предмета у року од осам дана или ако изјави да их не може доставити, суд може да реши спор и без списка, при чему ће сам да утврди чињенично стање на расправи.

Имајући у виду све изложено, за Врховни касациони суд је неприхватљив став Управног суда да није могао да испита правилност оспореног решења, као ни да ли је у спроведеном поступку поступано по правилима поступка, да ли је чињенично стање правилно и потпуно утврђено и материјално право правилно решено, као ни став да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Следом претходно наведеног, Врховни касациони суд је укинуо побијану пресуду, с тим да се предмет врати Управном суду заједно са списима предмета туженог органа, овде подносиоца захтева за преиспитивање судске одлуке, који су достављени уз допуну захтева, како би о тужби била донета нова одлука. У поновном поступку, Управни суд ће оценити приговор о неблаговремености тужбе, а уколико нађе да је тужба благовремена – оценити њену основаност, при чему ће посебно да има у виду одредбе чл. 196. и 197. Закона о здравственој заштити ("Службени гласник РС" бр. 107/05... 113/17), Правилника о ближим условима за издавање, обнављање или одузимање лиценце члановима коморе здравствених радника ("Службени гласник РС" бр. 119/07... 40/10) и Правилника о ближим условима за спровођење континуиране едукације за здравствене раднике и здравствене сараднике ("Службени гласник РС" бр. 2/11 и 23/16).

С обзиром на све изложено, Врховни касациони суд је, на основу члана 55. став 3. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде и предмет вратио Управном суду, који је дужан да расправи питања на која му је указано овом пресудом.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 05.12.2019. године, Узп 345/2019

Записничар,
Весна Мраковић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић